

Det er så også en bemærkning til det med grenspeciale i allergi, som det er anbefalet fra Speciallægekommisionens side at man ændrer til et fagområde. Her er der jo selvfølgelig nogle modstridende interesser. Vi kan sige, vi har vel i det her land 400.000, der er allergikere, og de kan jo ikke alle sammen komme til nogle få specialister. Det har de heller ikke brug for.

Det, der er vigtigt i den sammenhæng, er, at vi får den styrkelse af uddannelsen til almen praksis, så man dér får mulighed for i langt højere grad end i dag at give en ordentlig udredning og dermed også en fornuftig behandling, som hjælper de mange. Og så er der de specielle, som skal tilgodeses af det tværgående samarbejde, som allergibehandlingen i dag er lagt til rette efter. Men som sagt, vi vedtager ikke med lovforslaget her en konkret specialestruktur. Det vil være det nye nationale råd, som kan tage stilling, og som skal rådgive Sundhedsstyrelsen om de konkrete forhold på det her område.

Jeg er glad for, at det også er tilkendegivet fra ordførernes side, at man har forstået, at det er den opgavedeling, der ligger på det her område.

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er i forhold til den bemærkning, som kom fra hr. Frank Aaen om at få sat industrien lidt til side i forhold til uddannelsen af lægerne og især efteruddannelsen af lægerne. Jeg ser faktisk også den nye organisering af speciallægeuddannelserne med det nye råd, hvor rådet også får til opgave at rådgive omkring efteruddannelse, som et yderligere fundament til, at vi også på efteruddannelsessiden i virkeligheden kan få det mere velorganiseret og struktureret i en eller anden fremtid, som forhåbentlig ikke er alt for fjern.

Så jeg vil gerne kvittere for den positive modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 45: Forslag til lov om ændring af lov om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende. (Forbud mod rygning i folkeskolen og ungdomsskolen, ungdomskostskoler, dag- og klubtilbud, fritidsklubber, døgninstitutioner m.v. for børn og unge samt indførelse af rygepolitik på selvejende uddannelsesinstitutioner).

Af sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen).
(FremSAT 11/10 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Som det allerede er sagt, drejer lovforslaget sig om at forbyde børns og unges tobaksrygning i skoler, daginstitutioner og andre institutioner for børn og unge.

I pressen og både blandt politikere og pædagoger har der allerede været en lang debat om forslaget, før det er fremlagt her til første behandling. Der er også afsløret mange misforståelser. Derfor vil jeg gerne fra starten slå fast, at der er ingen af os, der ønsker eller kan forbyde voksne at ryge.

Forslaget drejer sig derimod om børns og unges velfærd, om at sikre dem den menneskeret, det må være at vokse op i et røgfrit miljø. I mange kommuner og mange skoler og andre institutioner har man heldigvis allerede gjort meget for at nå det mål, men stadig væk har under halvdelen af skolerne rygeforbud til trods for mange års oplysninger om tobaksfaren, henstillinger til kommuner m.v., og en fjerdedel af børn i daginstitutioner udsættes jævnlig for tobaksrøg. Derfor kommer vi med forslaget her.

Alle ved godt i dag, at tobaksrygning er farlig. Spørgsmålet er måske, om de fleste er klar over, hvor farlig tobaksrøg er. Vi har i dag reguleringer for alkohol, narko, fartgrænser osv., men ikke ret meget på tobaksområdet, til trods for at rygning dræber langt flere mennesker, ja,